



International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813

IJKR 2023; 9(3): 89-93

© 2023 IJKR

www.kannadajournal.com

Received: 20-05-2023

Accepted: 25-06-2023

ಪ್ರೊ.ಎಸ್.ಯು.ಸಜ್ಜನಶೆಟ್ಟರ

ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಸ.ಪ್ರ.ದ.ಮಹಿಳಾ

ಕಾಲೇಜ್, ಗದಗ ಹಾತಲಗೇರಿ

ನಾಕಾ, ಚರ್ಚೆ

ಹತ್ತಿರ,ಮಸಾರಿ,ಗದಗ,

ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ ಕುರಿತು ಕಂಬಾರರ ಚಿಂತನೆಗಳು

ಪ್ರೊ.ಎಸ್.ಯು.ಸಜ್ಜನಶೆಟ್ಟರ

ಪೀಠಿಕೆ

ಪದನರಿದು ನುಡಿಯಲುಂ ನುಡಿ

ದುವನರಿದಾರಯಲುಮಾರ್ಪರಾ ನಾಡವರ್ಗರ್ಗ್ ।

ಚದುರರ್ ನಿಬದಿಂ ಕುರಿತೋ

ದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣತ ಮತಿಗರ್ಗ್ ॥

ಶ್ರೀವಿಜಯನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನರ ಗುಣ ವಿಶೇಷತೆ ಹಾಗೂ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಡಾ.ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರು ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಹಂಪಿಯ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಥಮ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಹಗಲು-ಇರುಳು ದುಡಿದು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲಾ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ತನ್ನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪರಿರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕನ್ನಡದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡುವ ಹಾಗೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಂಬಾರರು ವಿಜ್ಞಾನ,ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಹಿತ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು. ಬೇರೆ ದೇಶದ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ನೆಲದ ಮೂಲ ಭಾಷೆಗೆ ದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮುಂದೆ ತುಂಬಬಾರದಷ್ಟು ಹಾನಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಭರವಸೆ ಆಸೆ ಹಾಗೂ ಫಲದ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದ ನನ್ನ ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದನ್ನೆ ನಾನು ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಲೋಕದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದು.ನೆಲದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಯಾವತ್ತು ದೂರ ಸರಿಯದ 'ಏಟ್ಟ' ಮತ್ತು 'ಲೋರ್ಕಾ' ಅವರು ನನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ನೆಲದ ಮೂಲದಿಂದ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕಂಬಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Corresponding Author:

ಪ್ರೊ.ಎಸ್.ಯು.ಸಜ್ಜನಶೆಟ್ಟರ

ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಸ.ಪ್ರ.ದ.ಮಹಿಳಾ

ಕಾಲೇಜ್, ಗದಗ ಹಾತಲಗೇರಿ

ನಾಕಾ, ಚರ್ಚೆ

ಹತ್ತಿರ,ಮಸಾರಿ,ಗದಗ,

ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

1835 ರಲ್ಲಿ ಮೇಕಾಲೆಯವರು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟದಲ್ಲಿ ವಿದೇಯಕವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು “ಈ ದೇಶದ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾದ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಾವು ಮುರಿಯದಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಈ ದೇಶದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಿಲ್ಲ, ಬಿಕ್ಷುಕರಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿದೇಶಿಗರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಈ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಭೀರಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬದಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿದವರು ನಾವು “ಶಿವ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಎಲೆ ಮೇಲೆ ಕಥೆ ಬರೆದು ಹಾಕಿದ” ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಕಥೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಕಥೆಗಳ ಹಕ್ಕುದಾರರು ನಾವು 28 ಪುರಾಣ 2000 ಭಾಷೆಗಳು 64 ಸಾವಿರ ಜಾತಿಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾತೋರೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನವ್ಯ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೆನಪು-ಕನಸು ಭಾಷೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನವ್ಯರಿಗೆ ಯಾವುದರ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕನಸುಗಳಿಂದಲೇ ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟಿದರು. ವ್ಯಂಗ್ಯವನ್ನು ನವ್ಯರು ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಆರಾಧಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಜನಪದರ ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಕಥಾನಕಗಳನ್ನು ಅವರು ದೂರ ಮಾಡಿದರು ನೆಲದ ಜೊತೆಗಿನ ಅವರ ನಂಟು ಬಹಳ ಸಪೂರ್ವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮದ ರಾಕ್ಷಸ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ- ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು,

“ಪುರೋಹಿತರ ನೆಚ್ಚಿ
ಪಶ್ಚಿಮ ಬುದ್ಧಿಯಾದೆವೋ
ಇನ್ನಾದರೂ ಪೂರ್ವ ಮೀಮಾಂಸೆ
ಕರ್ಮಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಬಗೆಯಬೇಕು”

ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಕೊಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ‘ಹೇಳತೇನ ಕೇಳ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

“ದಿಕ್ಕಿನ್ಯಾಗ ದಿಕ್ಕು ಮೂಢಣಾ
ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಶರಣ
ಕೊಡತಾನ ಮಂತ್ರಿಸಿದ ನೀರಾ
ಸಿಂಪಡಿಸ ರಾಕ್ಷಸಗೆ ಪೂರಾ”

ಮೊಡಣ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬರುವ ಸಾಧು ಶರಣನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲಿದ್ದಾನೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಮೈಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಬಾರರು ಬಾಹ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಹ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಈ ಸಂಘರ್ಷ ಒಡಲಾಳದಿಂದ ಎದ್ದು ಬರಬೇಕು. ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡರೆ ಅದು ಬಾಹ್ಯದ ಆಕ್ರಮಣಗಳನ್ನು ತಾನಾಗೆ ಎದುರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಯುರೋ-ಅಮೇರಿಕನ್ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಆಧುನಿಕತೆಯ ವಕ್ತಾರರಾದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ಒಂದು ಅಭಿಜಾತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು. ಪಿ.ಲಂಕೇಶ, ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರ್ಮ, ಯು.ಆರ್.ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಲೇಖಕರು ಅದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಈ ಲೇಖಕರು ವ್ಯಂಗ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿಶಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಹಾಡು ಮತ್ತು ನೃತ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯೇ ಧರಿಸಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಾವಿರದ ನೆರಳು, ಬೆಳ್ಳಿಮೀನು, ಅಕ್ಕುಕ್ಕು ಹಾಡುಗಳು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಹವಾಸದ ಫಲವಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅಧಃಪತನಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಗುಡು ಗುಡು ಗುಮ್ಮ’ ಕವನದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಅದರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಮನೆ, ಮರ ಕೆಡವಿ ಮಾಡಿದ ರಸ್ತೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ರಾಜ್ಯ ವೃತ್ತಿ, ಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಬಂಧದ ಅಧಃಪತನವೇ ಇದರ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ.

ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜು ಒಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಮುರಿಯುತ್ತಿವೆ
 ಬಾಗಿಲು ಗೋಡೆ ಬಿರಿಯುತ್ತದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸದರಿನಲ್ಲೇ ಗುಮ್ಮ
 ನುಗ್ಗುತ್ತಿದೆ! ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯುತ್ತಿದೆ
 ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ರಸ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತದೆ
 ನಾನು?
 ಕಸದ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಂಡ ವಿಳಾಸದ
 ಚೀಟಿ ಹುಡುಕುತ್ತ, ಹುಡುಕುತ್ತ ಅಲೆದಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನವ್ಯ ಕವಿಗಳ ಚಮತ್ಕಾರದ ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ಉತ್ಕಟತೆ
 ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮುಕ್ತ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಅವರು
 ಮುಂದಾದದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ ಆದರೆ
 ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಭಾಷಿಕ ಅರಾಜಕತೆ ಹಾಗೂ ಲಯಾರಾಹಿತ್ಯವೇ
 ಪರ್ಯಾವಲ್ಲ. ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನವ್ಯತೆ ಆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಜೋತು
 ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಸಂಗೀತ, ಕಥೆ, ಅದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯ
 ವಿಸ್ತಾರ, ನಾಟಕೀಯತೆ ಮತ್ತು ರಂಗಚಹರೆ ಎಲ್ಲಾ
 ಮಾಯವಾಯಿತು. ಬಹುತೇಕ ನವ್ಯ ಬರಹಗಾರರು ಈ
 ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಲು
 ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪುರಾಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ
 ರೇಖಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಅಡಕಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ
 ಕಾವ್ಯ, ಕಥೆ ಹಾಗೂ ನಾಟಕಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯ
 ಪುರಾಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮುದಾಯಗಳ
 ವಿಘಟನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. 'ಏಟ್ಟು'
 ಕವಿಯು ಕರೆಯುವ 'ಮಹಾಸ್ಮೃತಿ' ಯಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು
 ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧನಾದ ಅಷ್ಟರ
 ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ದೇಶವಾದಿ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಇಂದ ಕನ್ನಡ
 ತಾಯಿಯ ಕುರಿತು ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಈ ರೀತಿ
 ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಂಗಾಳಿ ಭೀಷ್ಮಾವ ಮೂಡಣ ಬೆಳಗಿ
 ತಂಗಾಳಿ ಬೀಷ್ಮಾವ ತವರಿ ಹೂ ಅರಳಿ
 ಹೂ ಹೂವಿನೊಳಗೊಂದು ಕೈಲಾಸವರಳ್ಯಾವು
 ಕೈಲಾಸ ಕೈ ಮುಗಿದು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾವು
 ಸಾವಿರದ ಶರಣವ್ಯ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ
 ಕಡುಗಡಲಿ ತೆರೆಗಳಲಿ ಪಾದ ತೊಳೆದವಳೆ
 ಬೆಟ್ಟ ಬಯಲುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ನಿಂತವಳೆ

ಮಳೆನಾಡ ಶಿಖರದಲಿ ಮಲೆಬಿಲ್ಲ ಮುಡಿದವಳೆ
 ಅವ್ವಾ ಅಂಬಾಗೊಮ್ಮೆ ಸಾಕಾರ ಗೊಂಡವಳೆ
 ನಗೆಮೊಗದ ಜಗದಂಬೆ ಬೆಳಕಿನ ತಾಯಿ
 ಸಾವಿರದ ಶರಣವ್ಯ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ
 ಕುರಿತು ಓದಿದ ಕಾವ್ಯ ಪರಿಣಿತರ ಮಾತೆ
 ಸಂತರ ಶರಣರ ಮಂತ್ರದ ಮಾತೆ
 ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಕವಿಗಣ
 ದಿನ ಬೆಳಗೊ ಹಾಡುವರು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನೆ
 ಸಾವಿರದ ಶರಣವ್ಯ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ
 ಹಕ್ಕಿ ಹಾರ್ಯಾಡ್ಯಾವೂ ಹಾಡುತ್ತ ಏನಂತ
 ಬಾಗಿದವರಿಗೆ ಬಾಗಿ ಹೃದಯ ಕೊಡುವವಳೆ
 ನಿನ್ನಂಗ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಧಾರಳತನದಲ್ಲಿ
 ಈ ಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವಳೆ
 ಸಾವಿರದ ಶರಣವ್ಯ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ

ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಹಿರಿಮೆ-ಗರಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ
 ಕಂಠದಿಂದ 'ಸಾವಿರದ ಶರಣವ್ಯ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ' ಯಲ್ಲಿ
 ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಡಾ.ಕಂಬಾರರ ಬಾಯಲ್ಲಿ
 ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಕೇಳುವುದೆ ಒಂದು ಆನಂದ. ಯಾಕೆಂದರೆ
 ಕಂಬಾರರು ಒಮ್ಮೆ 'ಹೇಳತೇನ ಕೇಳ' ಪ್ರತಿಯನ್ನು
 ಧಾರವಾಡದ ಜಿ.ಬಿ.ಜೋಶಿ ಅವರ ಮನೋಹರ
 ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಅಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲ ಇಟ್ಟು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ
 ಹೋದಾಗ ಅದನ್ನು ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿಯವರು
 ನೋಡಿ ಕಂಬಾರರು ಬರುವ ತನಕ ಓದುತ್ತಾ ನಿಂತು ಅವರ
 ಕಡೆಯಿಂದ ಹಾಡಿಸಿದಾಗ ಹಾಡು ಮುಗಿಯುವದರೊಳಗೆ ರಸ್ತೆ
 ತುಂಬ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರಂತೆ ಕಂಚಿನ ಕಂಠ ಕಂಬಾರ
 ಗುರುಗಳದ್ದು.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದಾಗಬೇಕು

ಮೆಕಾಲೆಯವರು ಇತಿಹಾಸದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಆದರೆ
 ನಮಗೆ ನಮ್ಮದೆ ಆದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್
 ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ, ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಬೇರೆ
 ಬೇರೆಯಾಯಿತು. ಸೆಕ್ಸಪೀಯರ್, ಸ್ಕಾಲರ್, ಲಾರೆನ್ಸ್, ಏಜೆನ್ಸ್
 ಇವರುಗಳೇ ಮಾದರಿಯಾದರು ವಿದೇಶ ಕನಸುಗಳನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ನಮಗೆ

ಶಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕು ಪಂಪ, ಬಸವಣ್ಣ, ರಾಘವಾಂಕ ನವ್ಯರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಉದಾ: 'ಕಟ್ಟುತ್ತೇವ ನಾವು ಹೊಸ ನಾಡೊಂದನು' ಎಂದು ನವ್ಯರು ಹೇಳಿದಾಗ, ಕಂಬಾರರು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆವೆ ಕೊಳೆತು ಹೊಂಟಿದೆ ಎಂದು ಚಾಟಿ ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಡಾ.ಡಿ.ಆರ್.ನಾಗರಾಜ, ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿ ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಯಿತು. ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಳಸಬೇಕು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನೆ ಬಳಸಬೇಕು. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದಾಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ರೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾವುದಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಟಿಯಾದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ: ಬಿಸಿಲ ಕುದುರೆಯನ್ನೆರಿ ಹೋದ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಚಂದ್ರನ ಬೇಟೆ, ಹುಣ್ಣಿಮಿ, ಗುಡ್ಡಹೋರಿ ಶಿವಲಿಂಗ, ಶಿವಪುರ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ (ಉಳಿದ ದೇಶ) - ಕೋಳದಲ್ಲಿ (ನಮ್ಮ ದೇಶ) ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತಾಂಭೆ ರೂಪಾಯಿಗಲ ಕುಂಕುಮದಾಕಿ

ಕೈ ತುಂಬ ಹಸಿರುಬಳೆ ಕುಪ್ಪಸದಾಕೆ

ಒಬ್ಬರ ಕೈಬೆರಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಳಗೆ ಬಾಳಿದಾಕೆ

ಮುಖದಗಲ ಪುರಾಣಗತಿಯ ಸೆರಗು ತೂಗಿ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದಾಕಿ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಬೇಕು, ನಾವ ನಾವ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಸೃಜನತೆಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ತನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ಮರೆಯಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸೃಜನತೆಯನ್ನು ಕಂಬಾರರು ನಾಟಕದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದರು. ಕಿವಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕಂಬಾರರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡವೇ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಬೇಕು

ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಬೇಕು ಕೇವಲ ಕಲಾ ವಿಭಾಗಕ್ಕಲ್ಲ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಿಜಿಕ್ಸ್, ಕೇಮಿಸ್ಟ್ರಿ, ಗಣಿತ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಂಬಾರರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ವಾಣಿಜ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ನಾಲ್ಕುವರಿ ಲಕ್ಷ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಓದಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು.

ಬ್ರಿಟೀಷರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಯ್ಕೆ ಇಟ್ಟಾಗ ನಾವು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಹೀಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲ ಅದು ಮೂಡನಂಬಿಕೆ-ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಹೌದೆಂದೇವು. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಧೀಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವು. ಈ ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಒಡಿತಾ ಇವೆ. ಜಾನಪದ ಮರಿಮಾಚುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಜಾನಪದ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದ ರಿಂದ ಏಳನೇಯ ತರಗತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವ ವಯಸ್ಸು ಇದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾಯಿ ಭಾಷೆ ಪಕ್ಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆ ಕನ್ನಡವಾಗಬೇಕು

ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರಿಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ನಂಟಿತ್ತು. ಭಂಡಾರಕರ, ಮೇಲಣಕರ, ಬೆಳವಲಕರ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲ ಬರೆದಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಪರಂಪರೆ ನಡೆದು ಬಂದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಅಭಿಜಾತ ಕೃತಿಗಳ ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣದ ಮುನ್ನುಡಿಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿವೆ. ರೈಸ ಸಾಹೇಬರ "ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆ, ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ

ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಗ 'ವರ್ಣಾಕುಲರ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೂಡ 'ವರ್ಣಾಕುಲರ್' ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ತಮಗೆ ಅಂಟಿದ್ದ ಹೆಸರನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರು ಮತ್ತು ಜೈನರೇ ಕನ್ನಡ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾವ್ಯಕೃತಿಗಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಕಾವ್ಯವೇ ಆಗಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಆಗಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಕರಣ, ರಸಸಿದ್ಧಾಂತ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರ, ತತ್ವ ಚಿಂತನ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ 19ನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ವಿಷಯ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಈಜಿಪ್ತ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಹತ್ತಿಯ ಬೆಳೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನವಿರಾದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವುದು ಕೂಡ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇನ್ನೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಜಾನಪದಗಳೆ ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಉದಾ: ಕಾಡನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನುರಂಜನೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಚೇತನದ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಲೆ, ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ತತ್ವ ಚಿಂತನೆ ಇವ್ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಹಿಂದೆ ಬಿಳಬಾರದು. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಕನ್ನಡದ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹಲ-ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕನ್ನಡ

ಭಾಷೆ ತಾನೇ ಯೋಚಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಹವ್ಯಾಸ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ನಮ್ಮದೆ ಆದ ವ್ಯಾಕರಣದ ಅರಿವು ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೂ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಮುಖಾಂತರವೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಸಾವಿರದ ಶರಣವ್ವ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ”

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ - ದೇಶೀಯ ಚಿಂತನ
2. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ - ತುದಿ ಇರದ ದಾರಿ
3. ವೀರೇಶ ಬಡಿಗೇರ- ನಾಡೋಜ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ